

~~Дні~~ в Соней~~х~~.

x x x

Натура мене — вся в оздобах, в златі,
Остатній усміх ясний посила
У краскою мепевного пана,
Чемов копіасота вродливий в сусоті.

x x x

Недавно ще була вона в турботі,
Жила і ^{працею, щасливая була;}
~~свободу думки та мислі~~
Тепер остатній дарунком роздала
У тилко уміра..... кінець її роботи!

x x x

Спокійно уміра і мстом покриває
Росинки білі, ті слвози самотні
Від сонця легого і від людей ловає.

x x x

Натура мене ті слвози таємні,
Того, що думко ладже в смертнім смі,
В солодкій, білій сміловій турні...

4²⁰ листопаду, 1890 р.